

Webmaster: een artikel van 12 april 1996!!!!

Maar nog met het oog op de ontwikkelingen rond Nicolaas Jouwe interessant om te lezen:

Nancy Jouwe gelooft in Papoea-strijd voor onafhankelijkheid

“Mijn kapitaal is mijn Papoeaas bloed en daar vecht ik voor.” Woorden van Nicolaas Jouwe, de 72-jarige voorvechter voor onafhankelijkheid van de Indonesische provincie Irian Jaya. Dochter Nancy Jouwe (29) is opgegroeid in Nederland. Maar ook zij zet zich als coördinator van Stichting Papoea Volken (Pavo) nog dagelijks in voor de belangen van Papoea's: **“Ik ben erfelijk belast”**.

“Als kind kwam ik vaak op feesten van Papoea's. Die hebben, mèt mijn opvoeding, een behoorlijk stempel op mij gedrukt.” Als studente vrouwenstudies deed Nancy Jouwe in 1991 vrijwilligerswerk voor de Pavo, die een jaar eerder door Evelien van den Broek in het leven was geroepen. Jouwe zette vier jaar geleden voor het eerst voet in Irian Jaya (West-Guinea). “Die reis heeft veel voor mij betekend. Ik zag dat mijn eigen familie negatief werd beïnvloed door de Indonesische aanwezigheid.”

Sinds januari dit jaar is ze in vaste dienst bij de Pavo als coördinator.

“Hoewel het nog geen dertig jaar geleden is dat Nederland daar zat, weten Nederlanders van mijn generatie gewoon niet meer dat Papoea's nog bestaan. Of ze hebben een heel eenzijdig beeld van Papoea's die nog met één been in het stenen tijdperk staan: bosjesmensen met rieten rokjes en peniskokers.” De Pavo wil Nederlanders informeren over de situatie en de leefwijze van de Papoea's. Een aantal Papoea's leeft wel zo, maar er is ook een grote groep die in steden woont, broeken draagt, ijskast en televisie heeft en bij de bank werkt.”

Nancy Jouwe gelooft in Papoea-strijd voor onafhankelijkheid

Geschreven door Dagblad Trouw
vrijdag 23 oktober 2009 14:37

Jouwe vindt de verspreiding van het eenzijdige beeld van de Papoea als primitieveling in de bushbush kwalijk. Volgens haar versterkt het bij de Inonesiërs een groot vooroordeel, namelijk dat de Papoea's niet in staat zijn een land te besturen.

“De machtsovername van West-Guinea was voor de Indonesiërs vanzelfsprekend, hoewel deze op een hele sneaky manier gegaan is. Primitievelingen als de Papoea's zouden dit toch niet kunnen. Daarvoor hadden zij de Javanen nodig. Aan de Papoea's zelf is nooit eerlijk gevraagd wat zij wilden en nu zijn ze in eigen land een soort tweederangs burgers. Daar gedragen zij zich ook naar: onderdanig en bang.”

De Beweging Vrij Papoea (OPM) gijzelde in januari 26 mensen, om op deze manier aandacht voor de onafhankelijkheidswens van de Papoea's af te dwingen. Het OPM houdt nog zes gijzelaars vast, onder wie twee Nederlanders. “Een geweldige PR-stunt voor de Papoea's” vindt Jouwe.

“De bedoeling was om aandacht te vragen. Dat is gelukt. Maar het is niet de opzet mensen te vermoorden en zeker geen westerlingen. De vijanden van de Papoea's, dat zijn alleen de Indonesiërs.”
(markering aangebracht door de webmaster)

Papoea's worden door de Indonesiërs op meerdere manieren onderdrukt. Jouwe wordt “altijd kwaad” als mensen dit ontkennen. “Onderdrukking is niet alleen een mitrailleur tegen je hoofd. Hoewel dat ook gebeurt. Maar de Papoea's worden op alle fronten lam gelegd: cultureel, economisch en politiek.

“De culturele onderdrukking is voor de Papoea's extra frustrerend, omdat Indonesiërs in cultureel opzicht totaal anders zijn. Toch leggen zij hun levenswijze aan de Papoea's op. Zo is Irian Jaya een paradijs voor linguïsten, omdat daar zeker 240 talen worden gesproken. Maar door de dominante Indonesische invloeden, de javanisering, worden deze talen met uitsterven bedreigd.

De Papoea's zijn een trots volk. Ze hebben wel een sterke gemeenschapszin, maar buigen in principe niet zomaar voor een oppermacht.”

Nancy Jouwe noemt zich zelf het produkt van drie culturen. Haar vader is een Papoea, haar moeder een Indo, het thuisland is Nederland. “Een Indisch aspect ben ik me niet zo bewust. Ik voel me een Nederlander, maar ook een Papoea, op mijn eigen manier. Ik ben hier opgegroeid, maar heb in mijn opvoeding natuurlijk bepaalde normen en waarden van Papoea's meegekregen.”

“Als Papoea deel je alles met elkaar. Als je bij iemand op visite komt, is in principe alles wat op tafel ligt ook van jou. Niet alleen die twee koekjes uit de trommel, maar het hele pak. En aansluitend blijf je natuurlijk ook eten.”

“Voor de Papoea's speelt de gemeenschap een belangrijke rol. De duizend Papoea's die in Nederland wonen, hebben veel contact met elkaar. Eten heeft in die gemeenschapszin een belangrijke functie, want dat doe je met zijn allen.”

“De rol die ouderen spelen is in de Papoea-gemeenschap ook anders dan voor Nederlanders. Het aspect van 'doe maar in een bejaardentehuis' kom je niet vaak tegen. Ouderen komen gewoon bij hun kinderen in huis. Zij worden gerespecteerd. Dat vind ik belangrijk, want je kunt veel leren van de oudere generatie. Die heeft veel meegemaakt. Weliswaar heeft ze vaak een andere visie dan jongeren. Maar eigenlijk zijn ouderen onze geschiedenisboeken. Voor de Papoea's des te belangrijker, omdat zij niet veel van van hun verleden hebben opgetekend. Als we iets te weten willen komen, gaan we bij iemand op bezoek en luisteren. Papoea's hebben voornamelijk een mondelinge traditie van verhalen.”

“Met een vriendin heb ik een aantal jaar geleden onderzoek gedaan naar de sociaal-economische positie van de eerste generatie Papoea-vrouwen. Voor mij was dat onderzoek een legitieme manier om vragen te stellen, die ik anders niet zo snel zou stellen, uit respect voor iemand. Normaal gesproken ga ik niet echt zitten neuzen en porren, maar in de rol van onderzoekster kon het wel. Daar was ik erg blij mee, want die verhalen waren nergens opgetekend. Bij die eerste generatie speelden vrouwen een centrale rol, maar wel op de achtergrond. De publieke rol was voor de mannen weggelegd, zodat hun verhaal wel bekend was. Wij wilden juist die andere helft wat meer naar voren brengen. De rollen zijn nu trouwens niet meer zo traditioneel verdeeld.”

De eerste generatie vluchtte in de jaren zestig naar Nederland. “De Papoea's hebben zich goed

Nancy Jouwe gelooft in Papoea-strijd voor onafhankelijkheid

Geschreven door Dagblad Trouw
vrijdag 23 oktober 2009 14:37

ingeleefd en daarnaast hun eigen identiteit aangehouden”, zegt Jouwe. “Frustraties zetten ze om in actie door zich te organiseren. Dat vind ik heel belangrijk, want daarmee ga je aan je eigen gevoelens van machteloosheid voorbij.

”Haar dagelijkse bezigheden doet Jouwe niet met een machteloos gevoel. “Ik blijf altijd geloven in een onafhankelijkheidsstrijd. We zijn nog maar dertig jaar bezig. Nederland had ook een tachtigjarige oorlog, voordat ze eindelijk het juk van de Spanjaarden af konden werpen. Ja, ik denk dat een onafhankelijke staat voor de Papoea's niet anders kan.”

De VPRO zendt vandaag tussen 10 en 11 uur een live-debat uit over de situatie van de Papoea's in Irian Jaya.

In het Museum voor Volkenkunde Rotterdam is tot 19 mei de reizende tentoonstelling 'Papoea's in Nederland' te zien.